

Fantovski tabor na Uršlji gori. Kakor do sedaj že dve leti zaporedoma, se vrši tudi letos na znameniti Uršlji gori fantovski tabor, namenjen za dekanije Mežiška dolina, Dravograd, Stari trg in Saleška dolina. Tabor je določen za nedeljo dne 19. julija, v slučaju slabega vremena pa za 26. julija. Za danes navajamo samo glavni spored tabora, ki je: V soboto 18. julija popoldne prihod fantov na goro. Ob 8. uri zvečer večernice. Po večernicah kresovanje, pri katerem se bodo prepevale slovenske narodne pesmi, spuščale rakete in streljalo. Zvečer in naslednjo jutro se bo po potrebi spovedovalo. Za nedeljo zjutraj sta predvideni dve sv. maši in sicer ena ob 6. uri, druga ob 8. uri s pridigo in skupnim sv. obhajilom. Pri sv. maši se bodo prepevale evharistične pesmi. Po maši je na prostem pred cerkveno hišo prosvetno zborovanje vseh mož in fantov, na katerem govore priznani mladinski in prosvetni govorniki. Imena govornikov, kakor tudi natančnejši spored bomo objavili pozneje a pravočasno v našem časopisu. Vabimo vse poštene može in fante iz vseh štirih zgoraj navedenih in drugih bližnjih dekanij, da se udeležijo tega fantovskega tabora na Uršlji gori. Naj bo ta tabor mogočna manifestacija naših mož in fantov za naša poštena slovenska in katoliška načela. Tudi vse preč. gg. duhovnike prosimo, da priporočajo vsem možem in fantom svojih župnij, da se le-ti v čim večjem številu udeležijo tabora na Uršlji gori. Vabi vse: Akcijski odbor za fantovske tabore na Uršlji gori.

Krščanska ženska zveza priredi dne 11. in 12. julija veliko romanje v Slovenski Ludi — Rajhenburg. Tega romanja se udeležijo tudi naš nadpastir dr. Ivan Tomažič. Kdor bi se romanja rad udeležil in se še ni prijavil, naj to stori vsaj do srede dopoldne, da moremo pravočasno preskrbeti vse potrebno. Vožnja je polovična. Stane samo 50 Din z vsemi potrebnimi izkaznicami. Marijini častilci! Porabite to lepo priliko in pohitite z nami v naše slovensko ludiško svetišče Rajhenburg! Odhod iz Maribora dne 11. julija ob 9. uri 45 minut. Sv. maša pred odhodom bo ob pol osmih zjutraj v stolnici. V

petek dne 10. julija se dobijo vozne karte v pisarni Aleksandrova cesta 6 I od 2. do 5. ure popoldne. — Odbor.

Vojnik. »Naše Prosvetno društvo obhaja 25-letnico svojega obstoja in delovanja. V to svrhu priredimo v nedeljo, 19. julija, popoldne po večernicah prosvetno-spominsko proslavo. Govori predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec. Prijatelji krščanske prosvete iz domače in sosednjih župnij vljudno vabljeni!

Laško. Prosvetno življenje se je pri nas zadnji čas zelo povzdignilo. Še nam je v spominu izredno lepa in nadvse dobro uspeša proslava Antona Martina Slomška v mesecu januarju. S tem pa še naše prireditve niso bile izčrpane. Sledilo je tej proslavi še več ljudskih iger in le-

po uspeli izlet kmetijskih fantov v Maribor. — Ravno v teh dneh pa je zopet vsa fara na delu. Pripravljamo se na veliko igro Gregorinov pasijon »Čas obiskanja«. Dan za dnem se vršijo vaje, saj nastopi pri tej veliki igri na prostem pred farno cerkvijo okoli 200 oseb. Za to prireditev so že sedaj postavili ogromen oder, za katerega so porabili nad 200 kubičnih metrov lesa. Les so darovali naši zavedni župljani, vse ostalo težko delo pa so izvršili naši vrli okoliški kmečki fantje. To veliko prireditev, kakršne Laško sploh še ni videlo, vodi priznani strokovnjak dramatik g. Vavpotič. Vse ostalo podrobno delo pa leži večinoma na ramah našega agilnega prijatelja mladine g. kaplana Al. Bratuše. Občinstvo že težko pričakuje vpriizoritve te lepe igre, ki se bo vršila sredi meseca julija.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jernej pri Ločah. V presledku treh tednov sta tukaj umrli prevžitkarja Arbeiter Fr. in njegova žena Marija. Njega je vzela vodenika, njo pa posledice lanske kapi. On je bil vesplošno spoštovan, krščanski mož, dolgoletni cerkveni ključar in prej občinski odbornik in načelnik krajevnega šolskega sveta. Rad je bral dobre liste, dokler je mogel, tudi ob delavnih hodil v cerkev, rad v cerkvi pomagal, z vso potrpežljivostjo prenašal svojo težko bolezen in sam bolan še ženi stregel. Otroke sta krščansko vzgojila in vse lepo preskrbela, da ima vsak svoj lastni dom. Naj jima bo Bog plačnik za vse, kar sta trpela in dobrega storila v čast božjo ter v blagor družine in ubogih. Sedaj jima je po dolgi, mukepolni bolezni sledila v boljšo večnost hči Franciška, po domače Kocijanka na Prihovi. Bila je res to žena-mučenica in je vsak, ki je slišal o njeni smrti, rekel: No, zdaj je enkrat rešena! Zapušča štiri otroke, izmed katerih je najmlajši šele eno leto star. Naj v miru počiva!

Ljutomer. Iz južne Srbije je prispela žalostna vest, da je mladega slovenskega majorja Frančka Zacherla ubila strela. Bil je v skupini

drugih vojakov graničarjev. Toda nemila usoda je zadela ravno njega, dočim je nekega drugega oficirja samo omamila, ki pa je že prišel k življenju. Pred dobrimi 14 dnevi je bil doma še na dopustu, izredno vesel, kakor je bil vedno, kadar je prišel med svoje prijatelje. Ob slovesu v njegovo službo si pač nihče ni mislil takrat, da bo v kratkem času prišlo poročilo o njegovi nenadni smrti. Grozno nas je ta vest zadela, saj je bil pri vseh priljubljen. Na željo domačih je bil prepeljan v Ljutomer. Dne 30. junija ob osmih zvečer ga je na glavnem kolodvoru pričakovala velika množica, ki ga je spremljala k njegovim domačim. Drugi dan popoldan je bil pogreb. Pogreba se je udeležila duhovska oblast z 18 duhovniki, svetna oblast z g. srezkim načelnikom ter četa vojakov iz Murske Sobote. Na domu so mu domači pevci pod taktirko organista g. Potočnika zapeli žalostinko »O težka pot«. Nato se je razvil dolg spreved na pokopališče. Ob grobu je opravil pogrebne molitve č. g. Weixl, dekan iz Sv. Križa pri Ljutomeru, ki je tudi spregovoril par besed o življenju pokojnega. Od njega se je poslovil tudi še njegov spremljevalec tovariš poročnik iz Stru-

Nikjer ga ni bilo. Na tleh je ležal še okrvavljeni nož, zločinec pa je v tem hrupu zginil, da ga nihče ni videl. Miha je šel z dvema moškima po vsej hiši in vseh poslopjih, v hlev in na gumno, toda o beguncu ni bilo nobenega sledu.

Medtem je Pavla iznenada odprla oči, dvignila glavo in se z levico prijala za svojo desno stran ter žalostno zastokala: »Oh — oh, boli!« Potem se je s široko razklenjenimi očmi ozrla okoli, in ko je zagledala Ravnjaka, je vprašala s slabim glasom:

»Ali vas ni?«

»Ne, mene ni! Ampak tebe, tebe!« je odvrnil.

Tedaj ji je dahnilo zadovoljno veselje na obraz in zašepetala je: »Hvala bodi Bogu!«

Takoj pa se je zopet jela ogledovati.

»Kje je oni?« je v strahu vprašala.

»Odšel je, nič se ne boj več!« jo je tolažil gospodar.

Zdaj je hotela vstati, pa je zastokala in se zvrnila nazaj.

»Hudo boli,« je tožila. »Zabodel me je.«

»Le mirno leži, Pavla,« jo je opominjal Ravnjak.

»Poslali smo po doktorja; kmalu pride.«

Komaj je to izrekel, že je zunaj pred durmi oživel. Prihitela je Urška, za njo zdravnik, s tem pa Jerca, ki je bila mimogrede pri Mlinarju in je tu izvedela za nesrečo.

Ravnjak je stopil zdravniku nasproti in mu je na kratko povedal, kaj in kako se je zgodilo.

Na Jerčinem obrazu je divjala prava burja.

»Še danes zjutraj sem rekla Nani, da bo nesreča,« je godrnjala. »Dedcem ne smeš nikoli zaupati; ali so mežve ali pa razbojniki.«

Potem se je sklonila k ranjenemu dekletu in rekla tako mehko, kakor ni bila njena navada:

»Ubogi otrok, kaj so ti storili! Ali te hudo boli?«

»Boli že,« je šepetala Pavla, »toda nobeden ni kriv kakor tisti Silvester. Vsi so mi dobri. Botra, zahvaliti se jim morate, kajne da?«

Zdaj je stopil zdravnik k dekletu, odrinil Jerco, preiskal rano in kratko dejal:

»V desnem ramenu in na desni strani prs je oklana. Spraviti jo moramo v sobo, da jo lahko natančno pregledam.«

Jerca je koj prišla, zgrabila je z obema rokama in nesla dekle kakor otroka v materino kamro ter jo položila na zofo. Zdravnik je naročil, naj mu prinesejo kaj prta, več skled tople vode in škarje; vsi drugi razen Jerce in Urške, ki sta mu pomagali, so morali ostati zunaj.

Mati, ki ji je pri srcu že odleglo, pa se je vedno še krčevito jokala, je zaklicala sina k sebi v kuhinjo. Ta je prišel, z obema objel njeno mrzlo roko in dejal ljubeče:

(Dalje sledi.)

»Prišel sem semkaj, da vam izrečem zadnji poziv, da posredujete v prilog mojemu narodu, ki se je moral krivici kloniti zato, ker ga pravica ni podpirala. Če boste to storili, bo zgodovina beležila vaše dejanje, če tega ne boste storili, ne boste mogli ulti njenemu prekletstvu.«

Kaj je z Marija-Terezija tolarjem v Abesiniji?

Italijani so prepovedali pod visokimi kaznimi nakup in prodajo tolarjev po drugi vrednosti, kakor je določena. V trgovanju pa ima pred tolarjem prednost italijanska lira. Strogo pa je prepovedan vsak izvoz denarja iz Abesinije.